

[Fisker.]

slag, Ændringsforslag Nr. 5 til § 8, tydeliggør, at man med dette Lovforslags Vedtagelse ikke tilsigter at lægge Hindringer i Vejen for den Præmiering af visse Opsparinger, der findes paa forskellige Omraader, eksempelvis kan nævnes Tyendespareforeningerne og Skolebørns Opsparing. Men Flertallet er enigt med den højtærede Minister i, at forskellige andre Opsparinger bør sidestilles hermed, hvorfor der er aabnet Adgang for Ministeren til at skønne herover.

Paa Flertallets Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget og samtlige stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Krag: Efter den Gennemgang af Ændringsforslagene, som Udvalgets ærede Ordfører nu har foretaget, finder jeg ikke Anledning til at komme dybere ind paa de Formaal, som man søger fremmet gennem de stillede Ændringsforslag. Det er vort Haab, at man ved disse Ændringsforslag ikke blot har muliggjort en større Bevægelsesfrihed ved Forvaltningen af Loven for den højtærede Handelsministers Vedkommende, men ogsaa har bidraget til at lempe Vilkaarene for Statens Indsats med Hensyn til at øge de Pengemidler, som paa billige Vilkaar stilles til Disposition for Erhvervslivet, samt ogsaa at billigøre de Garantier, som der i Henhold til Bestemmelserne i Loven bliver Adgang til at yde til Fremme af Virksomheders Udvidelse og nye Virksomheders Igangsættelse.

Jeg skal, idet jeg gaar ud fra, at der bliver Lejlighed til ved tredie Behandling af Lovforslaget at komme nærmere ind paa dettes Formaal — og paa de Vanskeligheder, som der er Fare for, at Realisationen af dette Formaal støder paa — her ved anden Behandling indskrænke mig til at anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse. Jeg undlader dog ikke sluttelig at bemærke, at der maaske vil være Anledning til mellem anden og tredie Behandling at tage visse rent praktiske Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Gennemførelsen af denne Lovgivning, op til en nærmere Overvejelse med det Formaal at gøre Loven i saa høj Grad som muligt praktisk anvendelig og berede de Pengeinstitutter, der i denne Forbindelse kommer i Betragtning, saa smaa Vanskeligheder som overhovedet gørligt.

Hasle: Fra konservativ Side kunde man have ventet, at flere Begivenheder, der er indtruffet, siden dette Forslag sidst behandledes i dette høje Ting, vilde have

gjort Forligspartierne betænkelige ved den foreslaede Lovgivning. Dagen efter eller maaske samme Dag, som dette Lovforslag sidst var til Behandling, indtraf der en økonomisk Katastrofe i de Forenede Stater, der tydeligt viste, hvor usikre Pengeforholdene den Dag i Dag er i Verden. Man kunde have formodet, at dette vilde have gjort et vist Indtryk paa de Partier, der for et langt Tidsrum vil tvangsfastsætte Renten her i Landet. Men har man formodet det, er man jo blevet skuffet.

En anden Formodning, man kunde have næret, var, at de sagkyndiges Udtalelser, de interesseredes Udtalelser vilde have gjort noget Indtryk paa Flertallet. Men har man formodet det, er man ogsaa blevet skuffet. De Ændringsforslag, der her i Dag foreligger for det høje Ting, betyder nemlig praktisk talt ingen Ændring af Loven af nogen Betydning. Om disse Ændringsforslag bliver gennemført eller ej, kan da ikke interessere det konservative Folkeparti i nævneværdig Grad. Vi ønsker ikke at have noget Ansvar hverken for den ene eller anden Affattelse af de foreliggende Lovparagraffer, og jeg vil derfor opfordre mine Meningsfæller til at undlade at stemme for Ændringsforslagene. Det er en Selvfølge, at vi ved tredie Behandling stemmer imod Lovforslaget.

Oluf Pedersen: Den saglige Kritik, som det foreliggende Lovforslag var ude for ved første Behandling, har ikke baaret nogen som helst Frugt i de stillede Ændringsforslag, som ikke forbedrer Lovforslaget. Den betydeligste Ændring, der er foreslaet, er jo den, at det ikke alene skal være Børn, der skal have højere Rente, men ogsaa Tyende — et Udslag af Politikernes storslaaede Godgørenhed.

Det fremgaar af de foreliggende Oplysninger, at der fra Bankernes Side allerede forud for det foreliggende Lovforslags Fremsettelse er vedtaget en Beslutning om, at man vilde gaa til en Rentefod, svarende til den, som der nu stilles Forslag om. Jeg ved da ikke, hvorfor man vil lovgive, naar man ad Frivillighedens Vej kunde have naaet et tilsvarende Resultat. Det ser ogsaa betænkeligt ud, at man, samtidig med at man fra Lovgivningsmagtens Side prøver paa at skabe en tvungen Rentenedsættelse, har givet Tilladelse til Udstedelse af meget sikre Papirer — i Burmeister & Wain — med en Rente paa 5½ pCt. Det ser mærkeligt ud, siger jeg, at samtidig med, at man vil lovgive om Rentenedsættelse, prøver det offentlige paa ad anden Vej at hæve